

ρελλ. (Αιτωλ.) βούτυρος Σαμοθρ. βούτ'ρος Θράκ. (Τσακίλ.) Λευκ. Μεγίστ. Προπ. (Κούταλ.) βούτ'ρους Στερελλ. (Ακαρναν.) βούτυρος Ζάκ. Κύπρ. βούτερες Σκῦρ. βούκιουρι Τσακων. βότυρος Κάμπ. Κάσ. Κρήτ. (Σέλιν. κ. ά.) Κύπρ. Ρόδ. Σύμ. 'ότυρος Κάλυμν. Κάμπ. Κάσ. Ρόδ. βότ'ρος Μεγίστ. βούτυρας 'Ανδρ. Θήρ. βούτυρας Ζάκ. βούτ'ρας Θάσ. (Θεολόγ.) Τήν. βότυρας Θήρ. Κάλυμν. Κύθν. Κῶς Μύκ. Σίφν. Σύμ. Πληθ. βουτύρατα πολλαχ. βουτύρ'τα Πόντ. Στερελλ. (Αιτωλ.) β'τύρατα Θράκ. (Τσακίλ.) βουτούρ'τα Προπ. (Κύζ.) Πόντ. (Χαλδ. κ. ά.) βουτέρατα Θεσσ. Θράκ. βουτέρ'τα Πόντ. (Τραπ.) βουτέρτα Πόντ.

'Εκ τοῦ άρχ. οὐς. βούτυρον. Τὸ βούτυρος καὶ μεταγν. Τὸ βούτυρο καὶ μεσν.

Τὸ κοινὸν βούτυρον ἐνθ' άν.: Πρόβειο τυρὶ καὶ τράγειο βούτυρο (τὸ καλύτερο τυρὶ εἶναι τὸ ἐκ γάλακτος προβάτων καὶ τὸ καλύτερο βούτυρο εἶναι ἀπὸ τὸ γάλα τῶν αἰγῶν) πολλαχ. Βούτυρο κακάου (λιπώδης οὐσία ἐξαγομένη ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ κακάου) || Φρ. Τ' ἐναν δέρ'ν αὐτ' 'ς σὸ μέλ' καὶ τ' ἄλλο 'ς σὸ βούτορον (ἐπὶ τοῦ ἔχοντος ὅλα τὰ ἀγαθὰ) 'Ιμερ. || Παροιμ. Βούτυρο καλὸ σὲ σκυλλήσιο τομάρι (ἐπὶ ἀναξίου) πολλαχ. Πολλὰ βούτορον π' εἶδ' βάλλ' καὶ 'ς σὰ λάχανα (ἐπὶ τοῦ σπαταλῶντος δι' ἀνωφελῆ πράγματα, συνών. φρ. ὅποιος ἔχει πολὺ πιπέρι βάζει καὶ 'ς τὰ λάχανα) Χαλδ. 'Οποιος ἔχει βούτυρο 'ς τὸ κεφάλι νὰ μὴ περπατῇ 'ς τὸν ἥλιο (ὁ συναισθανόμενος ἑαυτὸν ἔνοχον ὀφείλει νὰ μὴ προκαλῇ διὰ τοῦ θράσους του τὰς ἐπικρίσεις τοῦ κόσμου) ΝΠολίτ. Παροιμ. 3,223

'Ολα τ' ἀμπέλια ἀμπέλια μου καὶ τὰ κρασὰ δικά μου καὶ ὁ 'ότυρος καὶ τὸ τυρὶ εἶναι μοναχικά μου (ἐπὶ πλεονέκτου) Κάμπ.

βουτυρόγαλα τό, πολλαχ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ γάλα.

Τὸ μετὰ τὴν ἀποβουτύρωσιν τοῦ γάλακτος ὑπολειπόμενον ὑγρὸν, τὸ ὁποῖον θερμαινόμενον πήγνυται εἰς τυρὸν κατωτέρας ποιότητος.

βουτυροκάδη ἡ, ΝΖυγούρ. Τυρὸς 'Αγράφ. 56 β'τυροκάδ' Στερελλ. ('Αράκ.) βουτυρόκαδ' Στερελλ. (Δεσφ.) 'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ κάδη, δι' ὃ ἰδ. κάδος. Βουτυρίτσα 1, ὃ ἰδ.

βουτυροκάκαδο τό, Κύθηρ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ κάκαδο.

Κατὰ πληθ., αἱ μετὰ τὴν διήθησιν τοῦ γάλακτος ὑπολειπόμεναι ἀκαθαρσίαι. Συνών. βουτυρόσκατο, βουτυροτσίκουδο.

βουτυροκόβλακον τό, Πόντ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ κοβλάκιν.

Ξύλινον δοχεῖον βουτύρου.

βουτυροκομειδ τό, πολλαχ.

'Εκ τοῦ ἀμαρτ. ὄν. βουτυροκόμος.

'Η ἐπεξεργασία τοῦ γάλακτος διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ βουτύρου.

βουτυροκουλούρα ἡ, ἀμαρτ. βουτ'ροκουλούρα

'Ιόνιοι Νῆσ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ κουλούρα.

Κουλούρα ζυμωθείσα με βούτυρον: Παροιμ. Τὰ λόγια εἶναι λόγια κ' ἡ βουτ'ροκουλούρα 'γκῶμα (ἐπὶ ἀνωφελῶν λόγων. 'γκῶμα=χόρτασμα).

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

βουτυροκούρουπο τό, Κρήτ. (Μεραμβ.)

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ κουρούπι.

Μικρὸς πίθος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τοποθετοῦν βούτυρον.

βουτυρολόγος ὁ, ἀμαρτ. βουτ'ρουλόγους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

'Εκ τοῦ οὐς. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγος.

'Ο τρώγων πολὺ βούτυρον. Συνών. βουτυρεᾶς 2.

βουτυρόξινας ὁ, ἀμαρτ. βουτυρόξινας Κάμπ.

'Εκ τοῦ οὐς. βούτυρο καὶ τοῦ ἀμαρτ. οὐς. ὀξινας.

Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ βουτύρου γάλα, τὸ ὁποῖον ἀποκτᾷ γεῦσιν ὑπόξινον.

βουτυροπαπάρα ἡ, ἀμαρτ. βουτ'ρουπαπάρα Θεσσ. (Καλαμπάκ.)

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ παπάρα.

Φαγητὸν ἐκ τεμαχίων ἄρτου διαβρόχων με βούτυρον.

βουτυροπέτσι τό, Δημοτ. Δασμολόγ. 34.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ πεσί.

'Ασκὸς καταλλήλως διεσκευασμένος διὰ τὴν τοποθέτησιν βουτύρου.

* βουτυρόπουλλον τό, βουτερόπον Πόντ. (Τραπ.) βουτορόπον Πόντ. (Χαλδ.)

'Υποκορ. τοῦ οὐς. βούτυρο διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλον, δι' ἣν ἰδ. -πουλλος.

Μικρὰ ποσότης βουτύρου ἐνθ' άν.: Δῶς' με ὀλίγον βουτερόπον ἀπάν' 'ς σὸ ψωμόπον Τραπ.

βουτυρόσκατο τό, Κύθηρ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ σκατό.

Βουτυροκάκαδο, ὃ ἰδ.

βουτυρόσουπα ἡ Θήρ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ σούπα.

Σούπα με βούτυρον.

βουτυροτσίκουδο τό, Κύθηρ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ τσίκουδο.

Βουτυροκάκαδο, ὃ ἰδ.

βουτυροτσούκαλο τό, ἀμαρτ. βουτεροτσούκαλον Πόντ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ τσουκάλι.

Εὐρύκοilon καὶ εὐρύστομον πήλινον σκεῦος χρήσιμον πρὸς ἐναπόθεσιν βουτύρου. Πβ. βουτυρερόν, βουτυρζακή, βουτυρζέρα.

βουτυροφάσουλο τό, Ν'Αναγνωστοπ. Τὰ ὄσπρ. 48.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ φασούλι, δι' ὃ ἰδ. φασόλι.

Εἶδος φασηόλου με κιτρίνους τρυφεροὺς καὶ σαρκώδεις λοβούς.

βουτυρόχορτο τό, Ζάκ. Θεσσ. (Λάρις.) — ΔΔημάδ. Ζιζάν. Θεσσαλ. άγρ. 20 ΠΓεννάδ. 207 καὶ 300 ΘΧελ. δρσίχ 69 καὶ 70—Λεξ. ΠΒλαστ. 462 Δημητρ.

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ χόρτο.

Τὸ φυτὸν ἀγριοβασιλικὸς 2 β, ὃ ἰδ.

βουτυρόψωμο τό, Λευκ.—(Ν. 'Εστ. 25,836).

'Εκ τῶν οὐς. βούτυρο καὶ ψωμί.

1) Ψωμί ἀλειμμένον με βούτυρον (Ν. 'Εστ. ἐνθ' άν.): Τσαί με βουτυρόψωμα. 2) Πίττα ἐκ φύλλων ζύμης, με-

ΤΟΜ. Δ' — 13

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ